

მენორა

გამოდის
1993 წლის
მარტიდან

დამოუკიდებელი ებრაული გაზეთი საქართველოში

„MENORA“ INDEPENDENT JEWISH NEWSPAPER IN GEORGIA

הנורה

„МЕНОРА“ НЕЗАВИСИМАЯ ЕВРЕЙСКАЯ ГАЗЕТА В ГРУЗИИ

აბჯისტი
აბი
№8 (456)
2019წ.
(5779წ.)

“מנורה”

עיתון יהודי

בגוריה

გადარჩენილი სული

9 აბი — გრიგორიანული კალენდრით წელს 11 სექტემბერი — ებრაელობისათვის გლოვის დღეა. ამ დღეებში ბაბილონელმა, რომაელმა, ბიზანტიელმა, ოსმალო თუ სხვა ჯურის დამპყრობლებმა დაანგრეს, დაღვნიეს იერუსალიმი. რომაელთა წინააღმდეგ ბარ კობხას აჯანყების შემდეგ იერუსალიმი ისე დაანგრეს, ისე მოსრეს, ნაქალაქარზე ტურა ჩხაოდაო, წერს მემატეანე.

ქართველი ებრაელობა ამ ზოგადდროვნულ ტრაგიკულ დღეს პირად ტრაგედიასთან აიგივებს და საუკუნეებია, 9 აბი ნათესავ-ახლობელთა საფლავებთან მიდის. ძვირფასი ადამიანების საფლავების მონახულებით იოხებს ზოგადდროვნულ ტკივილს.

11 აგვისტოს თბილისის და არა მხოლოდ თბილისის, ებრაელთა სასაფლაოზე ბევრი ადამიანი მივიდა, მიცვალებულის სულის საოხი ტექსტები წაიკითხა.

საგულისხმოა, რომ საქართველოს დაბა-ქალაქებში ახლობელთა საფლავების მოსანახულებლად უცხოეთის ქვეყნებიდან ჩამოსული ქართველი ებრაელებიც იყვნენ. მათ ათასობით კილომეტრი გამოიარეს, რომ ძვირფას საფლავებს საოხი სიტყვები ჩასძახონ და ტექსტი წაუკითხონ. უმეტესწილად იყვნენ ისრაელიდან, რუსეთიდან ჩამოსული ქართველი ებრაელები, თუმცა, ევროპის ქალაქებიდანაც ჩამოვიდნენ.

ასე რომ, დაანგრეს შენობა-ნაგებობები, ებრაული სული კი გადარჩა. დანგრეული კვლავ აშენებას და ათასგზის უკეთ ასაშენებლად, ის გადარჩენილი სული თავის საქმეს როგორც აკეთებს, ამას დღევანდელი ისრაელის მხილველიც ხედავს.

7 აგვისტოს სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი მსოფლიოს ქართველ ებრაელთა მთავარ რაბინს იაკობ გაგულამვილს და მის თანმხლებ პირებს შეხვდა.

მისმა უწმინდესობამ ქართველებსა და ებრაელებს შორის არსებულ მრავალსაუკუნოვან და სანიმუშო ძმობას გაუსვა ხაზი. მსოფლიოს ქართველ ებრაელთა მთავარმა რაბინმა აღნიშნა, რომ დამკვიდრებული მოსახრების თანახმად, ქართველებსა და ებრაელებს შორის ისტორიული მეგობრობა 26 საუკუნის წინათ დაიწყო, თუმცა, მისი აზრით და ებრაულ წმინდა წიგნებზე დაყრდნობით, შეიძლება ითქვას, რომ ამ ურთიერთობას გაცილებით ადრე ჩაეყარა საფუძველი და თავის მხრივ დასძინა, რომ ყველაფერს გააკეთებს ჩვენს შორის არსებული კავშირის განმტკიცებისთვის. მან ხაზი გაუსვა კათოლიკოს-პატრიარქის გამორჩეულ მოღვაწეობას, მადლობა გადაუხადა მიღებისათვის და ჯანმრთელობა და დღეგრძელობა უსურვა.

— მუდამ გახსოვდეთ, სხვებსაც უამბეთ გულადი კაცის — შაბთაი ელაშვილისა და მისი ერთგული თანამებრძოლების ამბავი. ისინი ერთმანეთის გვერდში დგომით მიდიოდნენ დიადი მიზნისაკენ — თავის ერთან შესაერთებლად.
დ-რი
მიხეილ მირილაშვილი,
ევრ-აზიის ებრაელთა კონგრესის პრეზიდენტი
(იხ.მე 2-3-4-5 გვერდები)

დერეხ შალომ, ლაშა!

ისრაელში საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიან ელჩად პრეზიდენტის ადმინისტრაციის ყოფილი ხელმძღვანელი, ლაშა ჟვანია დაინიშნა. ამის შესახებ ინფორმაციას საგარეო საქმეთა სამინისტრო ავრცელებს.

მათივე ცნობით, ლაშა ჟვანიას აქვს მდიდარი დიპლომატიური გამოცდილება.

„ლაშა ჟვანიას აქვს სახელმწიფო სტრუქტურებში მუშაობის მდიდარი გამოცდილება. 2018 წლის დეკემბრიდან 2019 წლის მაისამდე მუშაობდა საქართველოს პრეზიდენტის ადმინისტრაციის უფროსად. 2008-2009 წლებში გახლდათ საქართველოს ეკონომიკური განვითარების მინისტრი, 2002-2003 წლებში გახლდათ საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მოადგილე, 2002-2003 წლებში ანტიკორუფციული საბჭოს წევრი. 2008 წელს გახლდათ საქართველოს პარლამენტის წევრი, საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარე.“

2009-2018 წლებში იყო საკონსულტაციო და ინვესტიციების მართვის კომპანია „Global Uni Group“, დამფუძნებელი.

2010 წლიდან დღემდე არის სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის უწმინდესი და უნეტარესი ილია მეორეს კულტურის, მეცნიერებისა და სულიერების აღორძინებისა და განვითარების საერ-

თაშორისო ფონდის მთავარი მენეჯერი.

2004 წელს მინიჭებული აქვს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩის დიპლომატიური რანგი, — აღნიშნულია ინფორმაციაში.

რედაქციისაგან: ის. ვინც ივლის-აგვისტოს მიჯნაზე თვალს ადევნებდა სოციალურ ქსელს, დაინახავდა, რაოდენ ბევრი ადამიანი გამოეხმაურა საქართველოს ხელისუფლების გადაწყვეტილებას ლაშა ჟვანიას სამსახურებრივი საქმიანობა გაეგრძელებინა ისრაელში საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩის რანგში — ლაშას ამ დანიშვნას ულოცავენ ქართველნი და ებრაელები. ისრაელისა და საქართველოს მოქალაქენი გამოსატყვევნი დიდ სიხარულს იმის გამო, რომ ლაშა ჟვანია იქნება საქართველოს სახელმწიფოებრივი მესიტყვე ისრაელში.

რით მოიპოვა ლაშა ჟვანიამ ასეთი საერთო პატივისცემა და პოპულარობა?

ლაშა ჟვანია ისრაელში საქართველოს დიპლომატიურ წარმომადგენელთა პირველ ნაკადს განეკუთვნება--ჯერ კიდევ აკადემიკოს რევაზ გაჩეჩილაძის ელჩობისას მუშაობდა საელჩოში და არაერთხელ ვყოფილვართ მონაწივე, რაოდენი პატივისცემით ეკიდებოდნენ არა მხოლოდ ისრაელის ქართველი ებრაელები, ძირძველი ისრაელები. მოგვიანებით კი, 2005 წელს სრულუფლებიან ელჩად დაინიშნა. ელჩობის წლებში ისრაელის სახელმწიფოებრივი სტრუქტურების, სხვადასხვა პარტიების,

მათი ლიდერების პატივისცემა ყველას მიმართ გამოჩენილი ყურადღებით დაიმსახურა. ამ გარემოებაშიც შეუწყო ხელი იმას, რომ ლაშა ჟვანიამ ბევრი რამ გააკეთა ამ სარბიელზე.

გაზეთ „მენორას“ რედაქცია მიესალმება ლაშა ჟვანიას ისრაელში საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიან ელჩად მეთორველ დანიშვნას. გამოვთქვამთ რწმენას, რომ იგი კვლავაც მისთვის ჩვეული ენთუზიაზმითა და გააზრებულობით იბრძოლებს ამ ორი სახელმწიფოს, ხალხების კიდევ უფრო დაახლოებისათვის.
დერეხ შალომ, ლაშა!

אגב (סב) №8, 2019

אגב

5

ПРЕДСТАВИТЕЛЮ ИЗРАИЛЯ В ООН УВАЖАЕМОМУ ИОСИФУ ТЕКОА

г.Нью-Йорк, США.

К настоящему прилагаем копию письма в Комиссию по правам человека ООН. Просим Вас принять безотлагательные меры для получения в кратчайший срок разрешения на наш выезд в Израиль.

Просим Вас также принять меры для распространения среди членов ООН прилагаемого письма, а также для опубликования его в прессе, приведя полный список подписавших — с именами и фамилиями, а если потребуется — и с адресами.

Ибо время страха прошло — настал час действий.

Ибо если не я, то кто же?

И если не сегодня, то когда?

- 1. Элашвили Ш.М.
2. Элашвили М.Ш.
3. Элашвили И.М.
4. Элуашвили М.И.
5. Хихинашвили М.И.
6. Чиквашвили М.С.
7. Чиквашвили М.С.
8. Беберашвили М.Р.
9. Элашвили Я.И.
10. Михелашвили А.Х.
11. Михелашвили А.Х.
12. Михелашвили А.Х.
13. Тетруашвили Х.Д.
14. Цицуашвили И.З.
15. Цицуашвили Е.И.
16. Якобашвили Б.Ш.
17. Батоняшвили М.Р.
18. Тетруашвили М.Ш.

В КОМИССИЮ ПО ПРАВАМ ЧЕЛОВЕКА ОРГАНИЗАЦИИ ОБЪЕДИНЕННЫХ НАЦИЙ

Мы, 18 верующих еврейских семей Грузии, просим Вас помочь нам выехать в Израиль. Каждый из нас, вызванный родственником в Израиле, получил в уполномоченных на то органах СССР необходимые анкеты и заполнил их. Каждый получил устные заверения, что к его выезду препятствий чинить не будут. Каждый, со дня на день ожидая получения разрешения, продал имущество и уволился с работы. Но прошли долгие месяцы, а для многих — годы, однако выезд до сих пор не разрешен.

Но мы ждем, ибо веруем. Мы, 18 верующих еврейских семей Грузии, считаем нужным объяснить, почему хотим выехать в Израиль.

אל הוועדה לזכויות האדם של ארגון האומות המאוחדות

כאשר הכל חיו טוב, ציפו היהודים בשנת 1948 שישראל תהיה חברה מלאה באו"ם.

ומי שנמלט, היה מחתליל הכל מבראית. ומי שלא יכול להימלט — נספה.

מי לא רצה את היהודים? בשיטתו גרם התאחדו הכל! די היה שנגרלים לא-יוצאים יפסידו במלחמה, ומיד חיפשו ומצאו את האשמים בתבוסה — בין היהודים. די היה שהרפתקן פוליטי לא יקיים את שפעת ההבטחות שנתן, ומיד נמצאה הסיבה — היהודים. הם הוחזו במר-חסי האניקוויציה בספרד ובמחנות הריכוז הפאשיסטיים של גרמניה. האנטישמיות נפגשו ככדחליל בפרשת דרייפוס בצרפת הנאורה, ובפרשת בייליס — ברוסיה הנבערת מדעת...

והיהודים נאלצו לסבול הכל. לאמיתו של דבר הם יכלו לחיות בשלווה, כאחרים; די היה רק שימירו את דתם. ואמנם כך עשו אחרים — מוג'י לב מצויים בכל מקום. אך מיליונים רבים העדיפו חיי ענות — ופעמים מוות — על פני השמר.

אפילו נודדים היו בלי קורת-גג על פני האדמה — אצל אלהים נמצא מקום לכולם.

אפילו עפרם מפוזר על פני תבל כולה — זכרם חי וקיים.

בעורקינו — דמם שלהם דמעוהינו — דמעוהיהם. נתקיימה הנבואה: עם ישראל קם מאפרו. לא שכחנו את ירושלים ודינו ימינו נתוצות לה.

18 משפחות אנו, שהתמנו על המכתב הזה. אולם יטעה מי שיתשוב, כי רק שמונה עשרה אנו: מספר הח-תימות יכול היה להיות גדול מזה בהרבה.

אומרים, כי בעולם 12 מיליון יהודים בסך-הכל. אך יטעה מי שיתשוב, כי אנו רק 12 מיליון. כי לצידם של המתפללים על ישראל — מאות מיליונים; אלה שלא זכו, אלה שמתו מות צעירים, אלה שאינם עוד. שכם אחד אתנו צועדים גם הם, בלתי-מנוצחים וחיים לנצח; אלה שהצניקו לנו את מסורות המאבק והאמונה.

הנה מדוע אנו רוצים לצאת לישראל...

על ארגון האומות המאוחדות הוטלה על ידי ההיסטור-רית שליחות גדולה — לחשוב על בני-האדם ולעזור להם. משום כך אנו דורשים, כי הוועדה לזכויות האדם של האו"ם תנקוט כל אמצעי שבירה ותוך הזמן הקצר ביותר חשיג אצל ממשלת ברית-המועצות היתר ליציאתנו. אין להבין כיצד אפשר בסוף המאה העשרים לאסור על בני-אדם לחיות במקום בו הם רוצים לחיות. מזור כיצד אפשר לשכוח את הקריאות הנבלעות בדבר זכות האומות להג-דרה עצמית — וכמובן, גם בדבר זכותם של בני-האדם שמהם מורכבות האומות.

אנחנו נחכה חדשים ושנים — ואם יהיה צורך כל חיינו, אך לא נוותר על אמונתנו ותקוותנו. אנו מאמינים: תפילותינו הגיעו אל אלהים. אנו יודעים: קריאותינו יגיעו אל בני-האדם. שכן אין אנו דורשים הרבה — שיניחו לנו לצאת אל ארץ אבותינו.

אנו, 18 משפחות יהודיות דתיות מגרוזיה, מבקשים אתכם שתעזרו לנו לצאת לישראל. כל אחד מאתנו, אסר הזמן על ידי קרוב-משפחה בישראל, קיבל במסודות הכינוסים של ברית-המועצות את הטפסים הנחוצים ומי לא אותם. כל אחד קיבל הבטחות בעל-פה, כי לא יזנחו משפחות בדרך ליציאתו. כל אחד, בהמתנו כל יום לקבר-לת הרשיון, מכר את רכושו והתפטר מעבודתו. אולם חלפו חדשים ארוכים, ואצל רבים — שנים, ואילו היציאה לא הותרה עד כה. שלחנו מאות מכתבים ומברקים — הם נעלמו, כמעט בהלוות המדבר: אנו שוכעים סירובים קצרים בלילה, ואין אנו רואים תשובות בכתב, איש אינו מסביר דבר, גורלנו אינו מטריד איש.

אבל אנו מחכים, משום שאנו מאמינים. אנו, 18 משפחות יהודיות דתיות מגרוזיה, מוצאים לנכון להסביר מדוע אנו רוצים לצאת לישראל.

ידוע לכל כיצד מתגשמת בצדק הלכה למעשה הכרי-נית הלאומית בברית-המועצות, שיסודותיה התיאורטיים הונחו עוד על ידי מיסד המדינה. אי. לנין. זה זמן רב מאד אין בארץ פרעות נגד יהודים, אין תחום מושב ואין "גומרון קלאוניס". היהודים יכולים להלך בחוצות, בלא לחשוש לחייהם, להשתקע בכל מקום שירצו, למלא כל משרה, לרבות כהונת מיניסטר, כפי שמעידה הדוגמה של ה. דימיט'יץ, סגן יו"ר מועצת המיניסטרים של ברית-המועצות. בסובייט העליון יושב אפילו ציר יהודי — א. צ'אקובסקי, העורך הראשי של "ליטראטורנאיה גאז' טה"...

מכאן שלא אפליה גועית מאלצת אותנו לעזוב את הארץ. ואם כן, אולי דחיה? אולם בארץ מתחילים בתי-כנסת, ואף אין אסורים עלינו להתפלל בבית. אלא שתפי-לוחינו קשורות לישראל; משום שנאמר: אם איכחד ירושלים תשכח ימינו. שכן אנחנו, יהודים דתיים, סבני רים שאין לך יהודי בלי אמונה, כשם שאין אמונה בלי מסורת. מהי איפוא אמונתנו ומסורתנו?

ימים ארוכים צרו הליגות הרומיים על ירושלים. אולם הרף ימי המצור הידועים יפה, — רב, מחסור במים, מחלות ועוד ועוד, — לא נטבו היהודים את אמונתם ולא נכנעו. אלא שגם לכוה אנו ישנו גבול משינוי — ולבסוף פרצו הברברים אל עיר הקודש. כך, לפני אלפי שנים, חרב בית המקדש, ויהר עמו — המדינה היהודית. אולם האומה נשארה: אף כי היהודים, שיכלו להחזיק נשק בכידים, לא נכנעו בפני האויב והמיתו איש את רעהו, שרדו סצעים שוחח-דם, שרדו זקנים, נשים וטף.

ומי שלא יכול להימלט, הומת בו במקום. ומי שיכול, הלך למדבר, ומי שנשארו בחיים, עשה דרכו אל ארצות נכר, כדי להאמין, להתפלל, לחכות.

מעתה הייבים היו להפס פרנסתם בארצות נכר, אצל משנאים. מוכי עלבנות, מוכתמים בזהמת עלילות, בוויים ונדרפים, הביאו את פת לחמם וגידלו את ילדיהם בדם ובזיעה.

ידיהם היו מיובלות, נפשותיהם נבו דם. אך העיקר שלא נספתה האוכה — ואיון אומה.

היהודים נתנו לעולם אמונה ומתקנים, הוגי-דעות ומלומדים, אנשי-עושר וחכמים, גאונים בעלי לב של חינוך וילדים בעלי עיניים של קניין. אין ענף של דעה, אין תחום בספרות ובאמנות, שבו לא הרימו היהודים את חרוכתם. אין ארץ שנתנה מקלט ליהודים, שלא שילמו לה בפרי עמלם. אך מה קיבלו היהודים בתמורה?

рука моя, если забуду тебя, Иерусалим. Ибо мы, верующие евреи, считаем, что нет еврея без веры, как нет веры без традиции. В чем наша вера и наши традиции?

Долгое время римские легионы осаждали Иерусалим. Но, несмотря на хорошо известные ужасы блокады, — голод, отсутствие воды, болезни и многое другое, — евреи не отступились от веры и не сдались. Однако и силы человеческие имеют свой предел — в конце концов в святой город ворвались варвары. Так, тысячелетия назад, был уничтожен святой храм, а вместе с ним — еврейское государство. Но осталась нация: хотя евреи, которые могли держать оружие в руках, не сдались врагу и перебили друг друга, остались истекавшие кровью раненные, остались старики, женщины, дети.

И кто не мог уйти, был убит на месте. А кто мог, тот ушел в пустыню, и кто выжил, добрался до других стран, чтобы

לכבוד מר יוסף תקוע נציג ישראל באו"ם ניו-יורק, ארצות-הברית.

אנו מצופים בזה העתקו של מכתב אל הוועדה לזכויות האדם של האו"ם. אנו מבקשים אותך לנקוט צעדים מיידיים לשם השגת היתר ליציאתנו לישראל תוך זמן קצר ביותר.

אנו מבקשים אותך גם לנקוט צעדים לשם הפצת המכתב המצורף בין חברות האו"ם וכן לבין תירומי בעתו, גות, לרבות הרשימה המלאה של החותמים, על שמותיהם ושימות משפחותיהם, ואם יהיה צורך — גם עם הכתובות. כי חלפו ימי הפחד — באה עת המעשים. כי אם אין אני לי, מי לי? ואם לא עכשיו, אימתי?

- חתימות:
1. אלכסנדרוילי ש.מ.
2. אלכסנדרוילי מ.ש.
3. אלכסנדרוילי ג.מ.
4. אלכסנדרוילי ג.א.
5. חיהוואשווילי מ.י.
6. צ'יקוואשווילי מ.ס.
7. צ'יקוואשווילי מ.ס.
8. צ'יקוואשווילי מ.ה.
9. צ'יקוואשווילי מ.ה.
10. מיכאילשווילי א.ה.
11. מיכאילשווילי א.ה.
12. מיכאילשווילי א.ה.
13. טטרוואשווילי ח.ד.
14. צ'יקוואשווילי מ.ש.
15. צ'יקוואשווילי א.י.
16. יקובשווילי ב.ש.
17. באטוניאשווילי מ.ר.
18. טטרוואשווילי מ.ש.
כ"ב אב (תשס"ט)
6 אינווסט 1969

მოაკვლისათვის...

2018 წლის ოქტომბერში ხელი მოენერა ისრაელის საშემსრულებლო ხელოვნების სტუდიასა და საქართველოს შოთა რუსთაველის თეატრისა და კინოს სახელმწიფო უნივერსიტეტის ურთიერთთანამშრომლობის მემორანდუმს. ამ ორი თეატრალური სკოლის შეთანხმების თანახმად, განისაზღვრა თანამშრომლობის შემდეგი პრიორიტეტები: სწავლების მეთოდოლოგიების გაცნობა, მასტერკლასებისა და ვორკშოპების ჩატარება, სტუდენტური სპექტაკლების გაცვლა, კოპროდუქციის შექმნა, თანამედროვე ქართული და ებრაელი დრამატურგების პიესების გაცვლა და მათი განხორციელება.

ა.წ. 10-16 აპრილს საქართველოს შოთა რუსთაველის თეატრისა და კინოს სახელმწიფო უნივერსიტეტისა და ისრაელის იორამ ლოვენშტაინის საშემსრულებლო სტუდიას შორის გაფორმებული კულტურის ხელშეწყობის და ურთიერთთანამშრომლობის მემორანდუმის ფარგლებში, განხორციელდა გაცვლითი პროგრამის პირველი ეტაპი. თანამშრომლობის პროგრამის პირველი ეტაპი ითვალისწინებდა კოპროდუქციის შექმნას. თეატრალური პროდუქციის შესაქმნელად შეირჩა კინესიას და მირინეს სცენა არისტოფანეს ცნობილი პიესიდან „ლისისტრატე“. საქართველოს მხრიდან პროექტში მონაწილეობდნენ უნივერსიტეტის რექტორი, პროფესორი გოგი მარგველაშვილი, დრამის ფაკულტეტის დეკანი, პროფესორი გიორგი შალუტაშვილი, დრამის ფაკულტეტის ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის ხელმძღვანელი, ასოცირებული პროფესორი მარინა ხარატიშვილი, ასისტენტი თათა თავდიშვილი, დრამისა და კინოს მსახიობის სპეციალისტის მესამე კურსის სტუდენტები (პროფესორ გოგი მარგველაშვილის ჯგუფი): ნინო ლორთქიფანიძე, ანა გვანცელაძე, ანი ზენაიშვილი, გივი ბალანჩივაძე, ირაკლი კერესელიძე, ირაკლი ჩხიკვაძე.

ისრაელის მხრიდან პროექტში იორამ ლოვენშტაინის საშემსრულებლო ხელოვნების სკოლის აღსაზრდელები მონაწილეობდნენ. პროექტის პრეზენტაცია, რომელიც თელ-ავივში შედგა, ორივე სკოლამ წინასწარშერჩეული სცენის თეატრალური ინტერპრეტაციის საკუთარი ვერსიები წარმოადგინა.

პრეზენტაციის შემდეგ, კენჭისყრის შედეგად დაკომპლექტდა პროექტში მონაწილე მსახიობებისა და რეჟისორების შერეული ჯგუფები. სამი დღის ინტენსიური რეპეტიციების შედეგად, ორივე სასახიობო სკოლამ ლისისტრატეს პიესის იგივე სცენის სხვადასხვა თეატრალური ვერსია მოამზადა, შექმნილი კოპროდუქცია თითოეულმა მისთვის უცნობ ენაზე წარმოადგინა.

რეპეტიციები რთულ და იმავედროულად ხალისიან ატმოსფეროში წარიმართა. ვინაიდან პარტნიორებს ერთმანეთის ენა არ ესმოდათ, ისინი მხოლოდ ტექსტის იმედად ვერ იქნებოდნენ და ამიტომ ცდილობდნენ მოქმედების ენაზე გადასულიყვნენ და ამ გზით აგებინებდნენ პარტნიორს სასცენო ქმედების არსს.

მოცემული პროექტი უდავოდ საინტერესო და მნიშვნელოვან გამოცდილებად იქცა ორივე სამსახიობო სკოლისთვის. მან განსაკუთრებულ ვითარებაში ჩააყენა შემოქმედებითი ჯგუფები. შედეგი ძალზე მოკლე დროში, რეალურად 4-5 რეპეტიციის შემდეგ უნდა წარმოედგინათ, რაც შემოქმედებითი რესურსის მაქსიმალურ კონცენტრაციას მოითხოვდა, ამასთანავე გამორიცხავდა სასწავლო-შემოქმედებითი პროცესის ჩვეული, თანმიმდევრული განვითარების საშუალებას, მსახიობებსაც და რეჟისორსაც იძულებულს ხდიდა გარკვეულ სქემებში ემუშავათ. ეს მოცემულობა

ნაკლებ დროს ტოვებდა იმპროვიზაციისთვის, შემოქმედებითი ექსპერიმენტებისთვის, თუმც თავის მხრივ ამ ტიპის პროექტში მონაწილეობა გარკვეულწილად თავისებურ ექსპერიმენტს წარმოადგენდა.

„ამ პროექტმა მეც, როგორც პედაგოგი, ექსტრემალურ სიტუაციაში მომაქცია. როგორც რეჟისორს, მე სტუდენტებისთვის უნდა ამეხსნა ამბის განვითარების ამოცანა, ამავე დროს უნდა მეპოვა უმარტივესი გზა თუ რა ფორმით, რა სახით უნდა ყოფილიყო მიღწეული სასურველი შედეგი. გულწრფელად ვაღიარებ, რომ ეს არცთუ იოლი აღმოჩნდა და ძალზე

საპასუხისმგებლო. საბოლოო ჯამში სასურველი შედეგი მივიღე, თავად პროცესმა კი სიამოვნება მომანიჭა“ - აღნიშნა საუბარში თათა თავდიშვილი.

მიუხედავად პროექტის განხორციელებისათვის დროის სიმცირისა, ყოველ მორიგ რეპეტიციაზე თუ მზა თეატრალური პროდუქტის - ნაწყვეტის ჩვენებისას, სავსებით მკაფიოდ გამოჩნდა ჩვენს ორ სამსახიობო სკოლაში არსებული სწავლების დონე და ხარისხი, სწავლების მეთოდოლოგიის როგორც დადებითი, ასევე უარყოფითი მხარეები.

ამ ტიპის გაცვლითი პროექტები სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი და აუცილებელია ახალგაზრდებისათვის, რათა ყველაფერთან ერთად, მათთვის ნათელი და გასაგები გახდეს იმ სკოლის მნიშვნელობა, რომელშიც სწავლობენ. როგორც პროფესორმა გიორგი შალუტაშვილმა აღნიშნა: „ძალზე იოლად გასაგები ხდება, თუ რა ტიპის სკოლასთან გაქვს საქმე. ნათელი ხდება, ასწავლეს თუ არა ახალგაზრდებს პროფესიის ფუძემდებლური პრინციპები, აქვთ თუ არა მათ ქმედითი აზროვნების და მოვლენათა რიგის მიხედვით მოქმედების უნარი, როგორ ხდება მხატვრული სახის ხორცშესხმა, რა სვლები კეთდება ამისთვის ამ პროექტში მონაწილეობამ კიდევ ერთხელ ცხადყო, რომ ქართული სამსახიობო სკოლა არაფერში ჩამოუვარდება, თუ არ აღემატება ევროპულ და აზიურ სამსახიობო სკოლებს, ბევრ ნამყვან სამსახიობო სკოლას“.

ისრაელის საშემსრულებლო ხელოვნების სტუდიაში სწავლება კლასიკური თეატრალური სკოლების გამოცდილებაზე დაყრდნობით მიმდინარეობს. აქ ძირითადად გარდასახვის სკოლების მეთოდოლოგიას იყენებენ. უნდა ითქვას, ძალზე მნიშვნელოვანია და ყურადსაღებია ამ სკოლაში დამკვიდრებული სწავლისა და ცხოვრების პრინციპები. სტუდენტები აქტიურად არიან ჩართულები სხ-

ვადასხვა სოციალურ პროგრამებში, სკოლაშივე მიღებულ ცოდნასა და გამოცდილებას ისინი სხვადასხვა სოციალური ჯგუფისა თუ ფენის ადამიანებს უზიარებენ (მათ შორის აუტიზმით დაავადებულებს, შშმ პირებს, სოციალურად დაუცველ ადამიანებს და ა.შ.). შესაბამისად, სწავლების პერიოდშივე ხდება სტუდენტების დასაქმება და ამ საქმიანობისათვის სხვადასხვა მნიშვნელობის მინიჭება. ძალზე ნიშანდობლივია ის ფაქტიც, რომ სკოლა ქალაქის პრესტიჟულ რაიონში კი არ არის განთავსებული, არამედ იმ უბანში, რომელიც ნაციონალური სიჭრელით, სოციალურად დაუცველი ადამიანების სიმრავლით, კულტურული ცხოვრების დეფიციტით გამოირჩევა. სამსახიობო სკოლის ამ კონკრეტულ ტერიტორიაზე არსებობა სწორედ ამ დეფიციტის და სოციალური უთანასწორობის დაძლევისკენაა მიმართული, რაც ზრდის

საპასუხო ვიზიტით ესტუმრა საქართველოს შოთა რუსთაველის თეატრისა და კინოს სახელმწიფო უნივერსიტეტს. გაცვლითი პროგრამის ფარგლებში, პროექტის მეორე ეტაპი განხორციელდა, რომელიც კვლავ ითვალისწინებდა კოპროდუქციის შექმნას. ამჯერად შეირჩა პეტრუჩიოს და კატარინას სცენა უ. შექსპირის პიესიდან „ჭირვეულის მორჯულება“.

პროექტის ორივე ეტაპზე მიღებული შედეგი ძალზე მნიშვნელოვანი აღმოჩნდა. ჩვენი უნივერსიტეტის რექტორმა, პროფესორმა გოგი მარგველაშვილმა ასე შეაფასა იგი:

„კარგი პროექტია, ვფიქრობ, პერსპექტიულიც. ამ პროექტის განვითარებას სისტემატური ფინანსური რესურსი დასჭირდება. პროექტი საინტერესოა პროფესიული თვალსაზრისითაც, რადგან სტუდენტებს გარკვეულ გამოცდილებას სძენს. ამ ტიპის პროექტი პირველად შედგა, შესაბამისად, უკვე პირველი გამოცდილება მივიღეთ. ახლა პროექტის შემდგომ ეტაპებს უნდა დავაკვირდეთ.“

ამ ტიპის პროექტი ორი სახელოვნებო სასწავლებლის სამომავლო თანამშრომლობის ახალ პერსპექტივებს ქმნის, იგი უდავოდ შეუწყობს ხელს ერთობლივი შემოქმედებითი გეგმების განხორციელებას, საერთაშორისო ასპარეზზე ჩვენი სტუდენტების დამკვიდრებას. სასურველი და მიზანშეწონილია ამ სკოლების სხვადასხვა მიმართულებით თანამშრომლობა, ამასთან განსაკუთრებული აქცენტი უნდა გაკეთდეს სტუდენტთა პროფესიულ განვითარებაზე, პედაგოგების და სტუდენტების თანამონაწილეობით ერთობლივი მასტერკლასების და პრაქტიკული ვორკშოპების ჩატარებაზე. მიზანშეწონილად მიგვაჩნია მასტერკლასების ჩატარება მსახიობის ოსტატობის ძირითადი მოდელის დისციპლინებში, რაც უდავოდ საინტერესო შედეგს მოგვცემს.

პროექტის ყოველი ახალი ეტაპი, წინა შეხვედრებთან შედარებით, წინ გადადგმული ნაბიჯი უნდა გახდეს. ამიტომ, ზოგადად აუცილებელია ამ პროექტის დადებითი მხარეების შენარჩუნება და სასწავლო - აღზრდევლობით, პროფესიულ შედეგზე ორიენტირებული თანამშრომლობის განვითარება.

დღეს უკვე სავსებით ცხადია, რომ ამ ტიპის პროექტები ხელს უწყობს არა მარტო თეატრალური სკოლის, არამედ ეროვნული კულტურისა და ტრადიციების პოპულარიზაციას მსოფლიოში, სტუდენტთა ინტერნაციონალიზაციას, შემოქმედებითი კონტაქტების დამყარებასა და საერთაშორისო ქსელში ჩართვას, საგანმანათლებლო ინსტიტუტების წარმოჩენას საერთაშორისო ასპარეზზე. ამ პროექტის შემდგომი განვითარება უდავოდ წინ გადადგმული ნაბიჯი იქნება ერთიანი შემოქმედებითი სივრცის შექმნისთვის.

მარინა ხარატიშვილი
ხელოვნებათმცოდნეობის
დოქტორი,
ასოცირებული პროფესორი

ვ უ ლ ო ც ა ვ თ !

გერმანიაში კარგად ცნობილი ქალაქ ახენის „კუვენ გიმნაზიის“ წარჩინებული მოსწავლე შტეფანი — სიფორა ბოთერაშვილი — თავის ბათმცვას თბილისში აღნიშნავს — მოინახულებს მშობლების, ბებიებისა და ბაბუების ბავშვობისა და სიყრმის ქვეყანასა და მის დედაქალაქს, თბილისში დალოცავენ მისი ცხოვრების გზას, უსურვებენ ღირსეულ, წარმატებულ სწავლა-დაოჯახებას.

ებრაელი გოგონებისათვის ბათ მიცვის შემდეგ იწყება ცხოვრების დიდი გზა.

დაე, შტეფანის ისევე ღირსეულად გაევილოს ეს გზა, როგორც მისმა მშობლებმა, წინაპრებმა გაიარეს.

ლექსიამ, შტეფანი!

ს ა ბ ე რ ძ ნ ე თ ე ბ ი

ქ ა ლ ა ქ ი ს მ ე რ ი — ე ბ რ ა ე ლ ი

გაიმართა სააბერძნეთის ჩრდილო-დასავლეთით მდებარე ქალაქ იანინას მერის არჩევნების მეორე ტური. მოშე ელიზაფმა ხმათა 50.33% მოაგროვა, მისმა მოწინააღმდეგემ კი 49.67%. ადგილობრივმა გაზეთმა აღნიშნა რომ სააბერძნეთში ქალაქის მერად ებრაელი პირველად აირჩიეს. ამ ქალაქის მოსახლეობა 57.000 მოსახლეს ითვლის.

მოშე ელიფაზი მედიცინის პროფესორია, ასწავლის ამ ქალაქის უნივერსიტეტში, 17 წლის განმავლობაში გახლდათ ამ ქალაქის ებრაული თემის ხელმძღვანელი. საერთოდ, სააბერძნეთში 5000 ებრაელია.

ჰ ო ლ ო კ ო ს ტ ზ ე შ ე მ ე ნ ი ლ ი
ფ ი ლ მ ის დ ა ჯ ი ლ დ ო მ ა

მოსკოვის თეატრში „რუსული სიმღერა“ გაიმართა რუსეთის ეროვნული კინოპრემიის „ნიკას“ გადაცემის ცერემონიალი.

მთავარ ნომინაციაში „საუკეთესო ფილმი“ პრემია „ნიკა“ მიენიჭა ალექსეი ფედორჩუკის ფილმს „ანას ომი“ მიმდინარე წლის იანვარში ამ ფილმმა ასევე მიიღო კინოპრემია „ოქროს არწივი“.

„ანას ომი“ გვიამბობს მასიური დახვრეტებისას გადარჩენილი ებრაელი გოგონას ბედზე, რომელიც ორი წელი გერმანელების კომუნდატურის ბუხრის მიღში იმალეობდა. ებრაელი გოგონა — ანას როლის შემსრულებელ მართა კოზლოვას პრემია მიენიჭა ნომინაციაში „ქალის როლის საუკეთესოდ შემსრულებელი“.

გაზეთ „მენორას“ რედაქცია მკითხველს აუწყებს, რომ ნიუ-იორკში გარდაიცვალა კინოკრიტიკოს ოთარ სეფიაშვილის ქვრივი, ებრაელი მოღვაწის — ილია პაპისმედოვის ასული

ს ი ბ ა ლ ი

ჰ ა ვ ი ს მ ე ლ ო ვ ი - ს ა ჯ ი ა შ ვ ი ლ ი ს ა

და თანაგრძნობას უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

ო თ ა რ ა ჯ ი ა შ ვ ი ლ ი ს ხ ს ო ვ ნ ა ს

ერთობ თავმდაბალი და მოკრძლებულიც კი, ყოველი სიტყვის ფრთხილად, დაკვირვებით ამომთქმელი, თუმც ფაქტიურად დუმილით მეტყველი, მაგრამ საჯამაათო საქმისას აქტიური, შეუყოვნებელი, ხოლო ჩვენთვის — ნათესავ-ახლობლებისათვის მუდამ გამრჯე, გვერდში ამომდგომი, ლხინის გამზიარებელი და უამობის ყამს ტკივილის მომშუშებელი, ოჯახის დიდად მოყვარული, მისთვის თავდადებული, ორი კარგი შვილის აღმზრდელი და შვილიშვილების სიხარულით შემყურე.

ასეთი იყო ოთარ აჯიაშვილი — ჩვენი სისხლი და ხორცი, ზრდილი და ცხოვრების ჭაპანის უხმოდ მზიდავი. სხვას არ შეაწუხებდა, მორიდებდა, თავად კი ყოველთვის მზად იყო ნებისმიერი სამსახური გაენია ნათესავ-ახლობლების, მეგობარ-ამხანაგებისათვის.

ოთარი თავისი ცხოვრების წესით, ყოველდღიურობაში — ლხინსა თუ ჭირში — გამოვლენილი თვისებებით ასხივოსნებდა ჩვენი დიდი ბაბუის — ფილხაზ აჯიაშვილის, რომლის მიერ ბანქაში აგებულ პირველ ორსართულიან სახლშიც დაიბადა, რომლის მიერაც მოინათლა და შეუერთდა, გახდა ნაწილი ებრაელი ერისა, სახელსა და ღირსებას. ცდილობდა ყოფილიყო აჯიაშვილთა ღირსეული ნაწილი. შესძლო კიდევ — ამ ქვეყნიდან ისე წავიდა, ამ ჩვენს აბურდულ დროს, ტკბილმწარე წუთისოფელს ისე გაეცალა, მომდურავი არ დატოვა — ადამიანზე აუგი არ უთქვამს — ან კარგი, ან დუმილი, ზოგჯერ — მრავლისმთქმელი ღიმილი.

ვიდრე თბილისში იყო, ამ ქალაქის ჯამაათის განუყრელი ნაწილად გვევლინებოდა — მისი ყოველი საქმიანობის გვერდში მდგომად, ისრაელს სასული იქაურობას შეემატა.

ოთარ აჯიაშვილი 85 წლისა გაეცალა წუთისოფელს — წავიდა იქ, სადაც მართალნი, ჯამაათის მოყვარულ-მომამაგენი ჰპოვებენ სამუდამო განსასვენებელს.

მშვიდობით, ჩვენო საყვარელო ოთარ!

აჯიაშვილი ფილხაზ, ბათიაშვილი გურამ, ბათიაშვილი მალხაზ, ბათიაშვილი-წინუაშვილისა ნათელა, ბოთერაშვილი შალვა, იზრაელაშვილი-სარელი მერაბ, იზრაელაშვილი მერი.

ძმები: სოსო აჯიაშვილი (თბილისი), გენო აჯიაშვილი (ისრაელი, ქ.ხულონი), და მანო აჯიაშვილი (კანადა, ტორონტო) გულისტკივილით იუწყებიან ბავშვობის, ყმანვილკაცობის მეგობის, კეთილშობილობითა და ებრაული სულისკვეთებით გამორჩეული

ო თ ა რ ა ჯ ი ა შ ვ ი ლ ი ს

გარდაცვალებას.

დ ა მ უ შ ა ნ ე ბ ე ლ ნ ი დ ა

გ ა მ ო მ ც ვ ა მ ე ლ ნ ი:

გურამ ბათიაშვილი, კოტე აბაშიძე თბილისი, ლეონიძის 11^ბ,

ტელეფონები: 299.90.96, 277.20.57

რ ე ბ ი ს ტ რ ი რ ა ბ უ ლ ი ა

ქ. თბილისის ათაფინდის

რაიონის სასამართლოს

შიპრ.

რეგისტრაციის № 4/1-921

რ ე ღ ა მ ტ ო რ ი

გ უ რ ა მ ბ ა თ ი ა შ ვ ი ლ ი

ISSN 1987-8982 UAC 070

411.16

8-557

9771987898003